

Almindelighed. Derimod bør der kunne affordres ham Sikkerhedsstillelse for saavel det i § 28 ommeldte Afgiftsansvar som for nødvendige Rettsafgifter, og i Overensstemmelse hermed er Reglen i § 26, 2den Stk., affattet.

Bestemmelsen i § 29 stemmer med Reglen i Sportelreglementets § 51 med en enkelt Modifikation, som synes naturlig.

Reglen i § 30 trænger neppe til nærmere Motivering.

Spødd angaar Afgifterne for Auktioner har Kommissionen i det foreliggende Udkast maattet indskrænke sig til at optage Bestemmelser desangaaende. forsaavidt angaar Evangsauktioner; Reglerne om Gebyrer for de nødvendige Auktioner maa være henviste til den eventuelle Lov, som skal give Forskrifter om disse Auktioner. se Motiverne til Udkast til Lov om den borgerlige Retsspleie Side 210—212.

Efter Udkast til Lov om den borgerlige Retsspleie fremtræder Evangsauktion som en partiel Konkurs og det uden Hensyn til den i Udkastets §§ 512—13 og § 537 ommeldte Fordeling. Man har derfor troet ikke at burde indskrænke sig til at fordrø Afgift for Fordelingen, men tillige for Evangsauktionen i sig selv, og de samme Grunde, som tale for at lægge Værdiberegningen i det Hele til Grund have sørt til, at Rettsafgiften ogsaa her er fastsat i Forhold til henholdsvis Auktionskjøbssummen og den Sum, som skal fordeles imellem de i Forsøgningen Interesserede. Ikke heller ved Evangsauktion bør Retvirenten erlægges Rettsafgiften, men denne bør forlods tages af Kjøbssummen, forsaavidt det ikke ved Konditionerne er paalagt Kjøberen særskilt at udrede samme. I §§ 31 og 32 ere disse Regler gennemførte saaledes, at der saavel for Evangsauktionen som for Fordelingen erlægges Halvdelen af den almindelige Rettsafgift. I Forhold til, hvad der i Henhold til Sportelreglementets § 99 ff. nu erlægges for Auktioner, ville de fastsatte Afgifter være meget moderate.

Henviisningen i § 33 til Reglerne i §§ 23 og 24 synes selvfølgelig.

2.

Om Afgifterne for Udpantning samt Indfættelses- og Udfættelsesforretninger.

De i den foregaaende Afdeling givne Afgiftsregler for Eksekution har Kommissionen for at bevirke den størst mulige Simplifikation, og forbi de Betragtninger, der have været ledende ved fastsættelsen af Afgifterne for Eksekution, ialtsald for en væsentlig Del ogsaa finde Anvendelse paa Udpantninger, forment i det Hele at burde overføre paa Udpantning, dog at Afgifterne, naar det Beløb, for hvilket der udpantes, ikke overstiger 100 Kr., nedfattes til det Halve, hvilken sidste

Bestemmelse er motiveret ved Reglen i Lov om Udpantning m. m. af 29de Marts 1873 § 14, 1ste Stk. i Slutningen. Den saaledes foreslaaede Regel vil føre til, at der ikke vil falde nogen Afgift, naar Forretningen er forgyvet, se § 26, 1ste Stk, 2det Punktum, men det Tab, som her ved vil forvoldes Sognefogden i de Tilfælde, hvor Udpantningen foretages af ham, og Afgiften selvfølgelig skal tilfalde ham, vil formentlig opveies ved, at Afgiften er sat ikke lidet højere end efter Lov 29de Marts 1873 § 14. — Desuden vil Reglen medføre, at der i Henhold til § 26, 2det Stk., kan fordrø Sikkerhedsstillelse af Retvirenten, medens Retvirenten isølge den gjældende Bestemmelse i Lov af 29de Marts 1873 § 7, 1ste Punktum, nu ikke er pligtig at forudbetale Gebyrerne, jfr. ogsaa Udkast til Lov om den borgerlige Retsspleie § 562. De Ulemper, som mulig kunne tænkes at kunne opstaa heraf, naar Forretningen foretages af Sognefogden, har Kommissionen ikke troet at burde tillægge videre Vægt, da det neppe kan befrægtes, at Sognefogden vil misbruge sin Berettigelse til at fordrø Sikkerhedsstillelse. Reglen i § 34, 2det Stk., er begrundet i, at Realisationen af det Udpantede, forsaavidt den sker ved Fogden, efter Udkast til Lov om den borgerlige Retsspleie § 565 skal foregaa i Overensstemmelse med Reglerne om Evangsauktion.

Bestemmelsen i § 35, der altid vil føre til Afgift efter § 8, turde være selvfølgelig.

Tredie Kapitel.

Om Afgifterne for de foreløbige Rettsmidler.

De i dette Kapitel fastsatte Regler om Afgifterne for Arrest- og Forbudsforretninger ere i Overensstemmelse med det i det foregaaende Kapitel fulgte System og trænge neppe til nogen yderligere Motivering. At det bliver Retvirenten, som maa erlægge Afgiften, og at denne maa bestaaes forud, er en Følge af de heromhandlede Rettsmidlers Karakter.

Fjerde Kapitel.

Om Afgifterne for det til Skiftevæsenet henhørende Forretninger.

Ligesom Udkast til Lov om den borgerlige Retsspleie i det niende Afsnit om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. m. samt om Konkurs idethele har henholdt sig til de paagjældende Love desangaaende af 25de Marts 1872 og 30te November 1874, og kun har givet de faa nye Bestemmelser, som udkræves for at knytte den bestaaende Ordning af Konkurs og Dødsbofæste til